

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.406/2019/11.

A tanács tagjai: dr. Hajnal Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró, dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Krausz Ilona ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Császár Krisztina kamarai jogtanácsos

A per tárgya: helyi adó ügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 14. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.092/2019/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.092/2019/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 800.400 (nyolcszázezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Felperes L. belterületén több ingatlannak - ../1., ../2., ../4.hrsz-ú - kizárólagos tulajdonosa. A ../6. hrsz.-ú, 137.379 m²

alapterületű, kivett ipartelep megnevezésű ingatlan (a továbbiakban: Ingatlan) többek tulajdonában áll. A felperes 6350/10000-ed, édesapja B. P. 736/10000-ed arányában tulajdonos. A L-i Város Önkormányzata Képviselő testülete 2017. január 1. napjával módosította a 21/2015.(X.29.) önkormányzati rendeletet (a továbbiakba: Ör.), melynek következtében megszűnt az ingatlan korábbi telekadó mentessége. Az Ör. 4.§ a telekadó tárgyat, a 4.§ (2) bekezdése a mentes területeket, az 5.§ (2) bekezdése az adó mértékét határozta meg. Az adó mértéke I. és II. övezet szerint lett megállapítva azzal, hogy a II. övezetben nyilvántartott különböző besorolású utak esetén az adómérték 0Ft/m²/év. A II. övezet adója 75Ft/m²/év, az I. övezeté 100Ft/m²/év. A felperes ingatlanjai az I. övezetbe tartoznak.

- [2] A szabályozás változására tekintettel az elsőfokú adóhatóság 2017. január 1. napjától, határozatlan időre, évi két részletben, összesen 8.003.855 forint telekadó megfizetésére kötelezte a felperest az Ingatlan be nem épített hányada után. Az alperes a HE/HAT/935-5/2017. számú határozatával az fizetési kötelezettséget érintően helyben hagyta az elsőfokú döntést.
- [3] Az édesapa esetében a tulajdoni hányada után 927.690 forint telekadót állapított meg alperes a HE/HAT/695-5/2017. iktatószámú határozatával. A keresetet az elsőfokú bíróság a 11.K.27.089/2019/5. számú ítéletével elutasította. A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kfv.I.35.336/2019/2. számú végzésével a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 340/A.§ (2) bekezdés a) pontja szerinti összegszerűségi szabály következtében hivatalból elutasította. Az édesapa perében igazságügyi környezetvédelmi szakértői véleményt szerzett be az elsőfokú bíróság. A szakvélemény egyebek mellett tartalmazza, hogy az azbeszttel szennyezett terület környezeti állapotfelmérése közel sem történt meg teljeskörűen, a mindennek megfelelő aggálymentes kármentesítés csak jelentős állami támogatással és az önkormányzat együttműködésével valósulhat meg, az ingatlan jelen állapotában gyakorlatilag forgalomképtelen.
- [4] A L-i ../6. hrsz.-ú ingatlan harmadik, 2914/10000-ed arányú tulajdonosánál folyó végrehajtási eljárásban a 2017. április 5-én készített önkormányzati értékbizonyítvány az ingatlan teljes értékét 148.964.000 forintban határozta meg. A végrehajtási kifogásra tekintettel beszerzett, a B. Igazságügyi Szakértő Iroda Kft. (a továbbiakban: Iroda) által 2018. január 31-én készített ingatlanforgalmi szakértői vélemény az ingatlan teljes forgalmi értékét 58.723.875 forintban állapította meg.

A kereseti kérelem

- [5] A felperes keresetében azért kérte az alperesi határozat bírósági felülvizsgálatát, mert a kivetett

telekadó konfiskáló jellegű. Indítványozta a Kúria Önkormányzati tanácsának megkeresését. Hivatkozott az édesapja által kezdeményezett közigazgatási perben kirendelt igazságügyi környezetvédelmi szakértő véleményére, az azbesztszennyezés kapcsán keletkezett média anyagokra, arra, hogy az ingatlant felajánlotta az Önkormányzatnak, aki nem élt a lehetőséggel. Előadta, hogy az édesapja keresetét elbíráló bíróság a perbelivel azonos kérdésben a Kúria Önkormányzati tanácsához fordult.

- [6] Az elsőfokú bíróság erre tekintettel a per tárgyalását felfüggesztette, majd a Köf.5014/2018/4. számú határozat beszerzését követően folytatta az eljárást, azzal hogy a kúriai döntést jelen perben is irányadónak tekintette.
- [7] A 2019. március 5-ei tárgyalási határnapon a felperes úgy nyilatkozott, hogy elfogadja az Iroda által a teljes ingatlanra megállapított 58.723.875 forint forgalmi értéket, ami azonban csak akkor irányadó, ha nem lenne azbeszttel szennyezett a terület; jelen állapotában forgalomképtelen.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.
- [9] A Köf.5014/2018/4. számú határozat tartalmának ismertetését követően rögzítette, hogy az egyértelmű abban a tekintetben, hogy a felperes édesapja által a keresetlevelében hivatkozott okokból az Ör. nem jogszabálysértő. Az ingatlanra vonatkozó környezeti kár nem a közigazgatási perrendtartás szerinti eljárás tárgyát képező normakontrollt eljárás része, hanem attól független kártérítési ügy. Ebben esetlegesen megalapozott, de még meg nem ítélt harmadik fél károkozóval szembeni kárigény önmagában közvetlenül aligha lehet normatív mentességi ok, ha pedig ebből adódóan van sérelme a félnek, az polgári bírósági eljárásra tartozik. A mentességi szabályainak ezen ok alapján való sérelmére vonatkozó előadást a Kúria nem tartotta megalapozottnak
- [10] A Kúria a B. P. tulajdoni hányadára vonatkozó döntésében azt is rögzítette, hogy az éves adófizetési kötelezettség mértéke a tulajdoni értékének 21%-a. Az adó a Kúria Önkormányzati Tanácsa állásfoglalása szerint nem jelenti a helyi adókról szóló 1990. évi C. tv. (a továbbiakban: Htv.) mentességi szabályainak sérelmét.
- [11] A felperes úgy nyilatkozott, hogy az Iroda által készített igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői véleményben megállapított 58.723.875 forint forgalmi értéket a teljes ingatlanra vonatkozóan elfogadja, továbbá, hogy a felperes tulajdoni hányadára vonatkozóan az ingatlan forgalmi értéke 37.289.657 forint. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a Kúria döntésének [24] pontja egyértelműen jelen per felperese által is elfogadott érték alapján számolta ki az adó mértékét és határozta meg azt 21%-ban. A Kúria más ügyek kapcsán kimondta, hogy 64%, illetve 70%-ot kitevő adóteher minősült túlzónak amennyiben eloldódott a vagyontömeg értékétől. Ugyanezt

azonban a felperes édesapja által indított perben nem találta megállapíthatónak.

- [12] A 34/2013. közigazgatási elvi határozat értelmében is a teherbíró képességet meghaladó, a vagyont elvonó konfiskáló jellegű az az adó, amely mértékénél fogva és az adó tárgyat képező vagyon tömeghez képest, súlyosan aránytalan. Az ilyen adó elveszti az adóhoz, mint jogi intézményhez kapcsolódó jellegzetességeit és lényegében szankciónak tekinthető, amely az adó intézményével összeegyeztethetetlen. A Kúria Önkormányzati Tanács azt is vizsgálta, hogy a szabályozás normatív-e, és figyelemmel van-e az adóalanyok megfelelően széles körének teherbíró képességére, amelynek alapján szintén kimondta, hogy az a körülmény, hogy a képviselő-testületi döntést a helyi önkormányzati, gazdasági érdekekre figyelemmel van és érinti az adózók teherviselését, megfelelő sérelem híján szintén nem jogellenes. A szabályozása nem egyedi ügyben keletkezett, hanem az Ingatlannal területi egységet képező további ingatlanokra is kiterjed, vagyis nem tekinthető jogellenesen megkülönböztetőnek, az Ör-ben foglalt szabályozás normatívnak minősül.
- [13] A Kúria Önkormányzati Tanácsának döntése alapján a felperes keresetében hivatkozottak szerint az Ör. nem jogellenes, nem jogszabálysértő, és ezen döntéssel ellentétesen az elsőfokú bíróság nem határozhat. A Köf. határozat értelmében az Ör. szerinti 2017-es év adómérték nem áll ellentétben a jogszabályokkal, a konfiskáló jelleg sem jöhet szóba.
- [14] Az elsőfokú bíróság az adóalanyok teherviselő képességével és a helyi sajátosságokkal összefüggésben arra tért ki, hogy az adóalany felperes az adót magánvagyonából köteles megfizetni. Az arányos mértékű, hasonló helyzetben levő adózókat egyenlően terhelő adó szintén nem minősíthető az adózó tevékenységét közvetetten és nem adóztatási jelleggel befolyásoló, szabályozó eszköznek.
- [15] Az elsőfokú bíróság rögzítette, nem vizsgálhatta a felperesnek a Kúria előtti eljárásra vonatkozó kifogásait. A büntetőeljárásban született kúriai döntés beszerzését mellőzte, mivel az a jelen perben nem releváns. A Kúria Köf.5001/2018/5. számú határozatának beszerzését egyrészt azért mellőzte, mert annak tartalma hivatalból ismert, másrészt pedig a jelen perben nem releváns.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte azzal, hogy elsődlegesen az adó megfizetése alóli mentesítését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását indítványozta. Álláspontja szerint sérült a Polgári

perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 3.§ (3), 163.§ (3) bekezdése, 206.§-a, a Htv. 7.§ b) és g) pontja. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a 34/2013. közigazgatási elvi határozatot és a Kúria Köf.5042/2016/5. számú határozatát.

- [17] A felülvizsgálati kérelem indokolásában bemutatta az ingatlan megszerzéséhez, forgalmi értékéhez kapcsolódó álláspontja szerint releváns elemeket. Nem vitatta, hogy az Önkormányzat az Ör. meghozatala során megtartotta az eljárási rendet, a meglévő jogszabályt azonban gyakorlatilag személyre szólóan módosította, melynek következtében sérült mind felperes-, mind az Önkormányzat gazdasági érdeke. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyíték közül - az Önkormányzat 2016. november 29. napját megtartott képviselő-testületi ülésének jegyzőkönyve, az igazságügyi környezetvédelmi szakértő szakvélemény, az Iroda ingatlan forgalmi értéke tekintetében adott értékbecslése, a Kúria döntése, a bíróság hivatalos tudomás a 1-i azbeszt szennyezésről, a felek meghallgatásának anyaga, a felperesnek az Önkormányzathoz küldött javaslata - csak a kúriai döntést tekintette irányadónak. Nem adta indokát sem a többi bizonyíték mellőzésének, sem annak, hogy miért tekinti normatív rendelkezésnek azt az Ör-t, amely összesen két ember érint.
- [18] Az elsőfokú bíróság nem adott a Pp. 3.§-a szerinti, a bizonyítási teherrel vonatkozó kötelező tájékoztatást arra nézve, hogy felhívja a felperest az írott és elektronikus sajtóban megjelent, a környezetszennyezettségre vonatkozó cikkek tekintetében a bizonyításra. Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott ugyan a Htv. 6.§ c) pontjára, ítélete azonban azt támasztja alá, hogy ezen követelmény negligálása mellett hozott Ör. szolgált az ítélet alapjául. Mindezek azt eredményezték, hogy az ítélet szerint az Ingatlan forgalmi értékét nem befolyásolja a környezetszennyezés, normatívnak tekinti azon rendeletalkotást amely gyakorlatilag két embert érint, nem tekinti konfiskálónak azt az adókimetítés, amely miatt a felperesnek hasznosíthatóság hiányában a 31 éves korára mintegy 35 millió forint adótartozása van. Gazdasági érdekét szolgálónak megtekinti azt az adókimetítés, amely az adóalanynál vagyonvesztéssel, az Önkormányzatnál kivethető és beszédhető adó ellehetetlenülésével jár. A jogerős ítélet logikátlan, az indokolás és a határozat között nincs okozati összefüggés.
- [19] A későbbiekben bejelentette, hogy az Ingatlant menekülő áron értékesítette, annak érdekében, hogy teljesíteni tudja adófizetési kötelezettségét. Kártalanítva nem lett, a befektetett összeget elvesztette.
- [20] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [22] A Kúria a Pp. 272.§ (2), 275. § (2) és (5) bekezdéseinek megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok szerint, a rendelkezésre álló iratok alapján vizsgálhatta felül.
- [23] A rendelkezésre álló adatok szerint, szemben a felülvizsgálati kérelemmel, a perbeli ../6. hrsz.-ú ingatlannak nem két, hanem három tulajdonosa van. Az is megállapítható, hogy a L-i belterületi ingatlanok közül a felperes nem csak a ../6. hrsz.-ú ingatlannak, hanem más, szintén az I. adózási területen lévő ingatlannak is tulajdonosa, a jelen felülvizsgálati eljárásnak azonban kizárólag az Ingatlanhoz tartozó jogerős ítélet a tárgya.
- [24] Az Ingatlanhoz kapcsolódóan két tulajdonos által külön-külön kezdeményezett bírósági felülvizsgálat volt folyamatban. Az Iroda által készített ingatlanforgalmi szakértői véleményből megállapíthatóan az Ingatlan osztatlan közös tulajdonban volt, így a Kúria Önkormányzati tanácsa által a felperes édesapja esetében hozott határozat aggálymentesen alkalmazható a felperes telekadó konfiskáló jellegére alapított keresete esetében is.
- [25] A Kúria ezen Köf.5014/2018/4. számú határozata elutasította a L-i Város Önkormányzata Képviselő-testületének 21/2015. (X. 29.) önkormányzati rendelete telekadóra vonatkozó 4.§ (2) bekezdése és 5.§ (2) bekezdése jogszabály-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói indítványt. Alkalmazta a Htv. 6.§ c) és d) pontját, valamint a 7.§ g) pontját.
- [26] Indokolásának kiinduló pontjának az indítvány azon kezdeményezését tekintette, amely szerint a helyben tapasztalt és az ingatlant vélhetően érintő azbesztszennyezést mint helyi környezetszennyezési sajátosságot az Ör.-nek mentességi okként figyelembe kellene vennie a Htv. alapján. A Kúria Önkormányzati tanácsának ezen megközelítése megfelel a felperesi előadások kiinduló pontjának.
- [27] A határozat [18]-[19] pontja szerint vitatott a környezeti kár fennállása, és a kár esetleges megállapítása azonban nem jelen ügy tárgya. Az igazságügyi környezetvédelmi szakértő állítása a forgalomképtelenséget illetően ingatlanforgalmi szempontból nem okszerű, hiszen feltételezett káros hatások léte esetén is lehet az ingatlannak forgalmi értéke, ami - akár ha negatív értékű is - csak ingatlanforgalmi módszerek alkalmazásával határozható meg. Az ingatlannal összefüggésben az okozott környezeti kárral kapcsolatos kártérítési ügyet mindenképpen el kell választani a jelen, közigazgatási perrendtartás szerinti eljárás tárgyát képező

normakontrolltól. A bíróság által megállapított kárfelelősség alapján megítélt kártérítés és az önkormányzat adómegállapítási hatásköre alapján kivetett adó kérdése eltérő jogviszonyokon keresztül realizálódik. Ha van e helyzetből adódóan sérelem, az más, polgári bírósági eljárásra tartozik.

- [28] Az Önkormányzati tanács döntése alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan tekintett el a felperesnek az azbeszt szennyezettség tényre, kapcsolódó média anyagokra, illetve a környezetvédelmi szakértői véleményre alapított-, az ingatlan forgalomképtelenségére vonatkozó előadásaitól. Ugyanezen okból nem kellett e tárgykörben a Pp. 3.§-a szerinti, a bizonyítási teherrel kapcsolatban tájékoztatást adnia. Arra vonatkozóan, hogy a felperes az Ingatlan szennyezettsége miatt bárkivel szemben kártérítési igényt támasztott volna, nincs adat. A Kúria utal arra, hogy a környezetszennyezettségre vonatkozó előadás elvetését támasztja alá az is, hogy a felperes saját előadása szerint ellenérték fejében értékesítette az ingatlant, azaz az nem volt forgalom képtelen. Azt a felperesi felülvizsgálati előadást, hogy arra „menekülő áron” került sor, a Kúria a későbbiekben értékelte.
- [29] A Köf.5014/2018/4. számú határozat további indokolásában a Kúria Önkormányzati tanácsa azt vizsgálta, hogy abban az esetben, ha megállapíthatónak tekintjük a telekértéket, az adóterhelés mértéke ahhoz képest eltúlzott-e. Az ingatlan forgalmi értékét az Iroda 58.723.875 forintban állapította meg. Más ügyekben ugyanerre az ingatlanra, 2016-ban készült értékbecslések 160.700.000-, 132.000.000-, illetve 148.964.000 forint összegről szólnak. A Köf. 5024/2016/5. számú határozatában a telek értékének 64%-át, a Köf.5081/2013. számú ügyben pedig az adótárgy értékének 70%-át kitevő adóteher minősült konfiskáló jellegűnek. A felperes édesapját terhelő éves adófizetési kötelezettség mértéke a teljes tulajdon 58.723.875 forintban meghatározott értékének saját tulajdoni hányaddal számolt 21%-a, azaz terhelés mértéke a joggyakorlat alapján még a legkisebb becsült értékre vonatkozóan sem minősül túlzónak.
- [30] A felperes által hivatkozott konfiskáló jelleg vizsgálatára vonatkozó eseti döntésekben a terhelés mértékek a Köf.5014/2018/4. számú határozatban megjelöltekkel azonosak, vagy meg is haladták azokat. A 34/2013. közigazgatási elvi határozatban a telek értékének közel 70%-át, a Kúria Köf.5042/2016/5. számú határozatban 100%-át, a jogerős ítéletben szereplő Köf.5001/2018/5. számú határozatban az ingatlan forgalmi értékének 200%-át vetették ki adóként. A felperes tulajdoni hányada esetében, az Ingatlan osztatlan jellege következtében, az adó mértéke a legkisebb összegű ingatlan forgalmi érték adatnak, az 58.723.875 forintnak a 21%-a, amely mértéket ugyanezen ingatlan tekintetében a Kúria Önkormányzati tanács nem tekintett konfiskálónak. Erre tekintettel

az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte az Önkormányzati tanács egyéb, jóval magasabb terhelésre vonatkozó határozatait a felperes esetében irrelevánsnak.

- [31] A felperes az elsőfokú bíróság előtt az adózás alapját érintő értéke meghatározása kapcsán elsődlegesen arra az álláspontra helyezkedett, az Ingatlannak nincs forgalmi értéke. Másodlagosan fogadta el, hogy amennyiben lenne, akkor az az Iroda által a teljes ingatlanra megállapított 58.723.875 forint lenne. A felülvizsgálati eljárás során előadott „menekülő ár” az elsőfokú bíróság előtt nem merült fel. Ennek következtében, mivel az azbesztszennyezésre vonatkozó adatokat önállóan, forgalmi érték csökkentő tényezőként nem tudta figyelembe venni, a konfiskáló jelleg szempontjából az elsőfokú bíróság helytállóan indulhatott ki a Kúria Önkormányzati tanácsa által irányadónak tekintett 58.723.875 forintból.
- [32] A Kúria Önkormányzati tanácsa a Köf.5014/2018/4. számú határozatában kitért a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Htv. 7.§ g) pontja alapján arra a kérdésre is, hogy az Ör. szabályozása normatív-e, illetve figyelemmel van-e az adóalanyok megfelelően széles körének teherbíró képességére. Következtetése szerint az Ingatlan szabályozása nem egyedi, hanem vele területi egységet képező további ingatlanokra terjed ki. A szabályozás ezért nem tekinthető jogellenesen megkülönböztetőnek, hanem normatívnak minősül. A települési önkormányzat képviselő-testülete helyi ügyek körébe tartozó mérlegelése keretében - törvény szabta határok között - szabadon differenciálhat, akár közös szabály általánosságának kiterjesztése (azaz a különbözőkre szóló differenciálás mentesség útján való megállapításának mellőzése) útján is. Az Ör. korábbi mentességi szabályának szűkítése tehát az indítvány által hivatkozott alapokon nem kifogásolható.
- [33] Az Ör. az Ingatlan egyes tulajdoni hányadaira egyformán kiterjed, így az elsőfokú bíróságban Köf.5014/2018/4. számú határozat nyomán nem kellett kétely ébredjen abban a kérdésben sem, hogy a szabályozás normatív.
- [34] A Kúria mindezek alapján azt állapította meg, hogy az osztatlan közös tulajdonban álló Ingatlan esetében az elsőfokú bíróságnak alkalmaznia kellett a Kúria Önkormányzati tanácsa Köf.5014/2018/4. számú határozatát. Az abban foglalt szempontokat megfelelően követte, azokból helytálló következtetést vont le, indokolásában az irányadó jogszabályokat megfelelően alkalmazta, belső meggyőződéséről áttekinthetően, okszerűen számot adott. Az elsőfokú bíróság a felperes személyes vagyoni helyzetét a végrehajtás felfüggesztése során figyelembe vette, és helytállóan tért ki arra, hogy mindez azonban nem értékelhető magának az adó kivetésének körében. A jogerős ítélet nem sérti a Pp.-nek sem a 221.§ (1), sem a 206.§ (1) bekezdését.

[35] Mindezekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[36] A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

[37] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

[38] A Kúria felperes kérelmére tárgyalást tűzött ki. A 45/2020. (III. 14.) Korm. rendelettel kihirdetett veszélyhelyzetre tekintettel azonban, a felek hozzájárulásával, a kitűzött tárgyalási napon, de tárgyaláson kívül bírálta el a felülvizsgálati kérelmet.

Budapest, 2020. március 26.

**dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk.
előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró**